

5706032348

QIYUN JIANG

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย (ท.633)

การศึกษาคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่สัมพันธ์กับวัฒนธรรมไทย

บทคัดย่อ

บทความ“การศึกษาคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า ‘น้ำ’ ที่สัมพันธ์กับวัฒนธรรมไทย”มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะความหมายในการสร้างคำของคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” การจำแนกประเภทของคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ตามเกณฑ์ความหมาย และศึกษาทัศนคติและค่านิยมที่สะท้อนจากคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” การศึกษาครั้งนี้แบ่งเป็น 3 ส่วน ส่วนแรก ศึกษาลักษณะความหมายในการสร้างคำของคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” โดยวิเคราะห์ห้องคำประกอบทางความหมาย และกลวิธีการสร้างคำ ส่วนที่ 2 จำแนกประเภทของคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” โดยจำแนกประเภทด้วยเกณฑ์ความหมาย ส่วนที่ 3 ศึกษาค่านิยมที่สะท้อนจากคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ”

ผลการศึกษาพบว่า คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” มีลักษณะความหมายในการสร้างคำ 3 ประการ ได้แก่ การสร้างคำด้วยหน่วยคำที่มีความหมายโดยตรงการสร้างคำด้วยหน่วยคำที่มีความหมายเชิงเปรียบเทียบ และการสร้างคำที่เกิดความหมายใหม่คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ได้จำแนกเป็น 7 ประเภท ได้แก่ คำที่มีความหมายเกี่ยวกับอาหารการกิน คำที่มีความหมายเกี่ยวกับยา คำที่มีความหมายเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ คำที่มีความหมายเกี่ยวกับของเหลวของร่างกาย คำที่มีความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติและปรากฏการณ์ธรรมชาติ คำที่มีความหมายเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์และความเชื่อ และคำที่มีความหมายเกี่ยวกับคุณสมบัติที่ถือว่าเป็นสาระของสิ่งที่กล่าวถึงนอกจากนี้ ผู้วิจัยได้สังเกตว่า ค่านิยมที่สะท้อนจากคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” มี 4 ประการ คือ ค่านิยมรักพระมหากษัตริย์ ค่านิยมดำรงชีวิตอยู่กับธรรมชาติ ค่านิยมความเชื่อทางพระพุทธศาสนา และค่านิยมเทิดทูนความเพียรความอดทน ซึ่งสอดคล้องกับค่านิยมของคนไทย และสังคมไทยอีกด้วย

1. บทนำ

“น้ำ” เป็นต้นกำเนิดของชีวิต ซึ่งเป็นทรัพยากรอันมีค่าสำหรับชีวิตความเป็นอยู่ และการพัฒนามนุษย์ และการอยู่รอดของมนุษย์นั้นจำเป็นต้องอาศัย “น้ำ” อยู่เสมอ รวมถึง “น้ำ” ยังเป็นสาร

รักษาชีวิตที่ขาดแคลนไม่ได้ ดังนั้นน้ำจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก นอกจากนี้เมื่อศึกษาประวัติศาสตร์ และความเป็นมาของมนุษย์ได้ปรากฏว่า อารยธรรมของมนุษย์มักจะทำเนียดจากแหล่งน้ำที่สำคัญในโลก อันเนื่องจากอารยธรรมการเกษตรเป็นอารยธรรมหลักของมนุษย์ในอดีต ซึ่งมนุษย์ต้องตั้งถิ่นฐานใกล้กับแม่น้ำลำคลอง และสร้างบูรณะชลประทาน เพื่อพัฒนาการผลิตทางการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อมนุษย์ก้าวเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรม และยุคข้อมูลข่าวสาร “น้ำ” ยังมีบทบาทสำคัญเช่นเดิม ในด้านอุตสาหกรรมปัจจุบัน “น้ำ” เป็นทรัพยากรที่สำคัญในการผลิต ซึ่ง “น้ำ” ไม่เพียงแต่ปรับปรุงรักษาเครื่องจักรในการผลิตทุกขั้นตอนเท่านั้น น้ำยังเป็นทรัพยากรที่ได้ผลิตพลังงานอีกด้วย เช่น พลังงานจลน์ของน้ำสามารถผลิตพลังงานไฟฟ้าได้ เป็นต้น ดังนั้น วิศวนาการของมนุษย์ทุกช่วงชีวิตจึงจำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กับน้ำ นอกจากนี้ยังอาจกล่าวได้ว่า การพัฒนามนุษย์ไม่สามารถแยกออกจาก “น้ำ” ได้

“น้ำ” มีบทบาทสำคัญสำหรับคนไทย และสังคมไทยเช่นเดียวกัน เช่น ในโบราณคดีว่าเป็น 1 ในธาตุ 4 ธาตุ คือ ดิน น้ำ ไฟ ลม (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554, น.625) อย่างไรก็ตามประเทศไทยนั้นตั้งอยู่ที่ดินแดนสุวรรณภูมิ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์ ในดินแดนแห่งนี้ มีแหล่งน้ำหลักที่สำคัญหลายสาย และบำรุงหล่อเลี้ยงชีวิตของคนไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งสังคมไทยเป็นสังคมเกษตรกรรมที่ต้องอาศัยน้ำเพื่อชลประทาน เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการกินการใช้ในชีวิตประจำวันอีกด้วย นอกจากนี้ คนไทยได้ตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนใกล้กับ “น้ำ” และได้ประยุกต์ใช้น้ำเป็นประโยชน์ นอกจากนี้น้ำยังมีความสำคัญ เนื่องจากภูมิประเทศของประเทศไทยเต็มไปด้วยแหล่งน้ำมากมาย การเดินทาง การขนส่งสิ่งของทางน้ำจึงเป็นคมนาคมหลักของคนไทยในอดีต ด้วยเหตุดังกล่าว น้ำจึงมีความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของคนไทยในทุกๆด้าน ซึ่งถือเป็นบันทึกไว้ลายลักษณ์อักษรสำหรับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของคนไทย และสังคมไทย

เนื่องจาก “น้ำ” มีความสำคัญกับคนไทยและสังคมไทยเป็นอันมาก ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นชาวต่างประเทศได้สันนิษฐานว่า คำที่เกี่ยวข้องกับ “น้ำ” ในภาษาไทยย่อมมีจำนวนมาก ในขณะเดียวกัน คำเหล่านี้ย่อมมีความหมายที่หลากหลาย และสามารถสะท้อนถึงวิถีชีวิต และวัฒนธรรมของคนไทยและสังคมไทยในด้านต่างๆเช่นเดียวกัน ผู้วิจัยจึงสำรวจ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 โดยสำรวจเฉพาะคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ได้ปรากฏว่า คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” มีจำนวนมาก และคำเหล่านี้มีความหมายที่หลากหลายเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ เมื่อสังเกตคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ปรากฏว่า คำเหล่านี้สามารถสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมไทยได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะวิถีชีวิตของคนไทย และสังคมไทย ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 1

น้ำกะทิ

น้ำเชื่อม

น้ำจิ้ม

ตัวอย่างที่ 2

น้ำตก

น้ำป่า

น้ำใต้ดิน

จากตัวอย่างที่ 1 ปรากฏว่า ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ได้กล่าวไว้ว่า “น้ำกะทิ” หมายถึง “น้ำที่คั้นออกจากมะพร้าวขูด, น้ำที่คั้นจากมะพร้าวขูดที่ผสมน้ำตาลปึกกินกับข้าวเหนียวหรือลอดช่องเป็นต้น” “น้ำเชื่อม” หมายความว่า “น้ำตาลทรายผสมน้ำตั้งไฟจนละลาย ใช้ใส่ขนม” และ “น้ำจิ้ม” หมายถึง “เครื่องจิ้มลักษณะเป็นน้ำใสหรือข้น โดยมากมีรสเปรี้ยวเค็มหวาน ใช้ชูรสอาหาร” ตัวอย่าง 3 ตัวอย่างนี้เป็นคำที่มีความหมายที่เป็นเครื่องปรุงรส โดยนำมาใช้เพื่อประกอบอาหาร โดยตัวอย่างที่ 1 แสดงให้เห็นว่า “น้ำ” มีความสัมพันธ์กับอาหารการกินในชีวิตประจำวันของคนไทย และ “น้ำ” เป็นสารอาหารที่สำคัญประกอบอาหารไทย

อย่างไรก็ตาม คำที่ปรากฏในตัวอย่างที่ 2 มีความหมายแตกต่างกับคำในตัวอย่างที่ 1 โดยสิ้นเชิง โดย “น้ำตก” หมายถึง “น้ำที่ขังอยู่บนเขาตกลงมาที่หน้าผา, เรียกน้ำที่ทำให้ตกลงมาในลักษณะเช่นนั้น” “น้ำป่า” หมายถึง “น้ำที่เกิดท่วมในที่ต่ำโดยฉับพลันทันทีและไหลลดลงอย่างรวดเร็ว เกิดจากฝนตกชุกในที่สูงบริเวณเทือกเขาหรือในป่า เมื่อสะสมไว้มีปริมาณมากขึ้นก็จะไหลบ่าสู่ที่ต่ำ” และ “น้ำใต้ดิน” หมายถึง “น้ำฝนที่ตกลงมาสู่พื้นดินแล้วไหลซึมไปรวมอยู่ใต้ดิน” (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554, น. 626-627) จากตัวอย่างที่ 2 พบว่า คำที่ปรากฏอยู่ในตัวอย่างที่ 2 มักจะมีความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติ และปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ โดยเฉพาะ คำว่า “น้ำตก” และ “น้ำป่า” มีความหมายที่เกี่ยวกับน้ำธรรมชาติ ซึ่งเป็นน้ำธรรมชาติที่มากจากน้ำฝน ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่าดินฟ้าอากาศ หรือภูมิประเทศของประเทศไทยมีความสัมพันธ์กับ “น้ำ” อย่างใกล้ชิดแนบแน่น

จากการสังเกตเบื้องต้น ประกอบกับตัวอย่างดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความหมายของคำที่ขึ้นต้นคำว่า “น้ำ” ในแง่ที่สัมพันธ์กับวัฒนธรรมไทย โดยเฉพาะวิถีชีวิตของคนไทย และสังคมไทย เมื่อสำรวจตำราหนังสือ งานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏว่า การศึกษาภาษาในแง่สัมพันธ์กับวัฒนธรรมมี 2 แนวคิด ได้แก่ “ชาติพันธุ์วิทยา” (ethnology) และอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ ซึ่งเป็นแนวคิดสำคัญในการศึกษาภาษาที่สัมพันธ์กับวัฒนธรรมได้อย่างชัดเจน

“ชาติพันธุ์วิทยา” นั้นถือเป็นส่วนหนึ่งของสาขาวิชา “มานุษยวิทยาวัฒนธรรม” (cultural anthropology) ซึ่งเป็นแนวคิดที่สังเกตพฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่มชาติพันธุ์อย่างใกล้ชิด แล้วเขียนพรรณนาสิ่งที่เห็นอย่างละเอียด วิธีการในแนวคิดการศึกษาชาติพันธุ์วิทยา คือ “ชาติพันธุ์วรรณนา” (ethnography) ทั้งนี้ “ชาติพันธุ์วรรณนา” คือ ชาติพันธุ์วิทยาสาขาหนึ่งที่พรรณนาถึงวัฒนธรรมแบบต่างๆ (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2554, น.376) ในขณะเดียวกัน แนวคิดการศึกษา

ภาษาไทยในแง่ที่สัมพันธ์กับวัฒนธรรมอีกแนวคิดหนึ่ง คือ “อรรถศาสตร์ชาติพันธุ์” ซึ่งเป็นแนวทางในการศึกษาที่เป็นวิทยาศาสตร์และทำให้เข้าใจระบบปริชาน (cognitive system) ของมนุษย์ได้เป็นอย่างดี (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2549, น.74) ซึ่งเป็นศาสตร์ที่ศึกษาภาษาเพื่อเข้าใจทัศนคติ ค่านิยม มโนทัศน์ และวิถีชีวิตของมนุษย์

สืบเนื่องจากภาษาเป็นเครื่องมือที่สามารถสะท้อนความคิด และวัฒนธรรมของมนุษย์ ผู้วิจัยพบว่า นักภาษาศาสตร์หลายท่านได้ศึกษาภาษาในแง่ที่สัมพันธ์กับวัฒนธรรม โดยศึกษาด้วยทฤษฎีอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ เช่น อำนาจ ปัทมาสุข (2550) ในวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาการตั้งนามฉายาของพระสงฆ์ไทย” โดยมุ่งศึกษากลวิธีการตั้งนามฉายาของพระสงฆ์ไทย และความหมายของนามฉายาของพระสงฆ์ไทย โดยเปรียบเทียบกลวิธีการตั้งนามฉายาและความหมายของนามฉายาของพระสงฆ์ไทยในแต่ละภาคของประเทศไทย นอกจากนี้ยังศึกษาความเชื่อและค่านิยมที่สะท้อนจากนามฉายาของพระสงฆ์อีกด้วย วิราพร หงส์เวียงจันทร์ (2556) ในวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาคำศัพท์เกี่ยวกับการประกอบอาหารของชาวไทยลื้อที่จังหวัดพะเยา” ได้ศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบทางความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวกับการประกอบอาหารในภาษาไทยลื้อ และวิเคราะห์คำศัพท์ที่เกี่ยวกับการประกอบอาหารที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของชาวไทยลื้อ โดยใช้แนวคิดด้านอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ มนสิการ เสงสุวรรณ (2550) ในวิทยานิพนธ์ เรื่อง “คำเรียกประเภทผีของคนไทยในชุมชนวัดสวนแก้ว ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี: การศึกษาในอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์” ได้ศึกษาความหมายและองค์ประกอบทางความหมายของคำเรียกประเภทผี และศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับผีของคนไทยที่สะท้อนในความหมายของคำเรียกประเภทผีด้วย ดังนั้นผลการศึกษาข้างต้นเหล่านี้จึงแสดงให้เห็นว่า การศึกษาภาษาในแง่ที่สัมพันธ์กับวัฒนธรรมสามารถสะท้อนความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมอย่างชัดเจน โดยสามารถสะท้อนให้เห็นระบบความคิด ความรู้ และวิถีชีวิตของคนไทยและสังคมไทยได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม เนื่องจากผู้วิจัยพบว่า ยังไม่มีท่านใดได้ศึกษาคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ด้วยทฤษฎีทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์อย่างละเอียด ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความหมายของคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” รวมถึงทัศนคติและค่านิยมที่สะท้อนจากคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ในแง่ที่สัมพันธ์กับวัฒนธรรมไทย

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1. เพื่อศึกษาลักษณะความหมายในการสร้างคำของคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ”
- 2.2. เพื่อศึกษาการจำแนกประเภทของคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ตามเกณฑ์ความหมาย
- 2.3. เพื่อศึกษาทัศนคติและค่านิยมที่สะท้อนจากคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ”

3. สมมุติฐานการวิจัย

- 3.1. คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” สามารถจำแนกเป็นหลากหลายประเภท
- 3.2. คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” สามารถสะท้อนให้เห็นทัศนคติ และค่านิยมของคนไทยและสังคมไทยได้

4. ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัย เพื่อให้ได้ข้อมูลและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยศึกษาคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่สัมพันธ์กับวัฒนธรรมไทยโดยรวบรวมข้อมูลจากพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ซึ่งในการศึกษาคำครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาแต่คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” เป็นคำนาม เพียงชนิดเดียว โดยไม่ศึกษาสำนวน และคำชนิดอื่น ดังนั้นจึงสามารถคัดเลือกคำที่สอดคล้องกับเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้รวมทั้งหมด 104 คำ

5. วิธีดำเนินการวิจัย

5.1. ผู้วิจัยรวบรวมคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” จากพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เมื่อรวบรวมข้อมูล จะปรากฏคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” รวมทั้งหมด 189 คำ

5.2. ศึกษาแต่คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” เป็นคำนาม เพียงชนิดเดียว ซึ่งผู้วิจัยได้คัดสำนวน และคำชนิดอื่นออกจากขอบเขตข้อมูลในการศึกษาคำครั้งนี้ ดังนั้นจึงสามารถคัดเลือกคำที่สอดคล้องกับเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ รวมทั้งหมด 104 คำ

5.3. ศึกษาวิเคราะห์ลักษณะทางความหมายในการสร้างคำของคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ”

5.4. ศึกษาวิเคราะห์ความหมาย และการจำแนกประเภทของคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ”

5.5. ศึกษาทัศนคติและค่านิยมที่สะท้อนจากคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ”

5.6. สรุปผลการศึกษา

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1. ทำให้ทราบลักษณะความหมายในการสร้างคำของคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ”

- 6.2. ทำให้ทราบการจำแนกประเภทของคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ตามเกณฑ์ความหมาย
- 6.3. ทำให้ทราบทัศนคติและค่านิยมที่สะท้อนจากคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ”

7. ผลการศึกษา

7.1 ลักษณะทางความหมายในการสร้างคำของคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ”

เมื่อวิเคราะห์หลักวิธีการสร้างคำของคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ปรากฏว่า คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” มักเป็นคำประสม ซึ่งประกอบด้วยหน่วยคำคำว่า “น้ำ” กับ หน่วยคำอื่น ผู้วิจัยสังเกตว่า คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่ถูกสร้างขึ้นมา บางคำอาจมีความหมายที่สามารถครอบคลุมองค์ประกอบทางความหมายของหน่วยคำที่ประกอบทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ความหมายของบางคำไม่สามารถครอบคลุมองค์ประกอบทางความหมายของหน่วยคำที่ประกอบทั้งหมดได้ หรือแตกต่างจากหน่วยคำที่ประกอบ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

7.1.1. การสร้างคำด้วยหน่วยคำที่มีความหมายโดยตรง

การสร้างคำด้วยหน่วยคำที่มีความหมายโดยตรง หมายถึง คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่ถูกสร้างขึ้นมา มีเค้าความหมายเหมือนหน่วยคำที่ประกอบ ซึ่งมีลักษณะที่เป็นของเหลวหรือมีลักษณะที่เป็นน้ำ และเป็นคำที่มีความหมายสามารถครอบคลุมองค์ประกอบทางความหมายของหน่วยคำที่ประกอบได้ เช่น

<u>ตัวอย่าง</u>	น้ำพริก	น้ำใต้ดิน	น้ำตา
-----------------	---------	-----------	-------

ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ได้กล่าวไว้ว่า “น้ำพริก” หมายถึง “อาหารชนิดหนึ่งปรุงด้วยกะปิ กระเทียมพริกชี้หนู มะนาว เป็นต้น ใช้เป็นเครื่องจิ้มหรือคลุกข้าวกิน” “น้ำใต้ดิน” หมายถึง “น้ำฝนที่ตกลงมาสู่พื้นดินแล้วไหลซึมไปรวมอยู่ใต้ดิน” และ “น้ำตา” หมายถึง “น้ำที่ไหลออกจากรูน้ำตา”

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า คำว่า “น้ำพริก” มีความหมายที่สามารถครอบคลุมความหมายของหน่วยคำที่ประกอบคำว่า “น้ำ” และ “พริก” ได้ ในขณะที่เดียวกัน คำว่า “น้ำใต้ดิน” กับ คำว่า “น้ำตา” มีลักษณะเช่นเดียวกัน โดยคำว่า “น้ำใต้ดิน” มีความหมายประกอบด้วยความหมายของ

หน่วยคำคำว่า “น้ำ” “ได้” และ “ดิน” และคำว่า “น้ำตา” มีความหมายที่ประกอบด้วยความหมายของหน่วยคำคำว่า “น้ำ” และ “ตา” ดังนั้น จึงได้สรุปว่า คำในตัวอย่างที่ยกมามีความหมายตรงกับหน่วยคำที่ประกอบ

7.1.2. การสร้างคำด้วยหน่วยคำที่มีความหมายเชิงเปรียบเทียบ

การสร้างคำด้วยหน่วยคำที่มีความหมายเชิงเปรียบเทียบ หมายถึง คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่ถูกสร้างขึ้นมาจากมีความหมายคล้ายคลึงกับหน่วยคำที่ประกอบ ซึ่งมีลักษณะที่เป็นของเหลวหรือมีลักษณะที่เป็นน้ำอย่างไรก็ตาม ความหมายของคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ไม่สามารถครอบคลุมองค์ประกอบทางความหมายของหน่วยที่ประกอบคำทั้งหมดได้ ซึ่งหน่วยคำที่ประกอบมีความหมายเชิงเปรียบเทียบสำหรับคำที่ขึ้นต้นคำว่า “น้ำ” ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างน้ำเค็ม

น้ำชน

จากตัวอย่างที่ยกมาปรากฏว่า ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ได้กล่าวไว้ว่า “น้ำเค็ม” หมายถึง “น้ำทะเล เช่น สัตว์น้ำเค็ม, น้ำที่มีรสเค็ม” “น้ำชน” หมายถึง “ลักษณะที่กระแสน้ำไหลขึ้นกับกระแสน้ำไหลลง หรือน้ำจืดกับน้ำเค็มมาบรรจบกัน”

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า เมื่อคำว่า “น้ำเค็ม” แปลว่า “น้ำที่มีรสเค็ม” จึงเป็นลักษณะการสร้างคำด้วยหน่วยคำที่มีความหมายโดยตรง อย่างไรก็ตาม เมื่อคำว่า “น้ำเค็ม” นั้นหมายถึง “น้ำทะเล” ดังนั้นจึงเป็นลักษณะการสร้างคำด้วยหน่วยคำที่มีความหมายเชิงเปรียบเทียบ โดยนำหน่วยคำคำว่า “เค็ม” มาเปรียบเทียบกับรสชาติของน้ำทะเล ในขณะเดียวกัน คำว่า “น้ำชน” มีลักษณะเช่นเดียวกัน กล่าวคือ มีความหมายเกี่ยวกับการบรรจบระหว่างกระแสน้ำไหลขึ้น และกระแสน้ำไหลลง หรือระหว่างน้ำจืดและน้ำเค็ม ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติอย่างหนึ่ง แต่ในบริบทนี้ การที่กระแสน้ำไหลขึ้นกับกระแสน้ำไหลลง หรือน้ำจืดกับน้ำเค็มมาบรรจบกันนั้น จึงเป็นการนำมาเปรียบเทียบกับกรกระทำการชน ซึ่งถือว่าเป็นลักษณะการสร้างคำด้วยหน่วยคำที่มีความหมายเชิงเปรียบเทียบนั่นเอง

7.1.3. การสร้างคำที่เกิดความหมายใหม่

การสร้างคำที่เกิดความหมายใหม่ หมายถึง คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่ถูกสร้างขึ้นมา มีค่าความหมายแตกต่างกับหน่วยคำที่ประกอบ โดยคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” มีความหมายต่างจากหน่วยคำที่ประกอบ ตัวอย่างเช่น

<u>ตัวอย่าง</u>	น้ำใจ	น้ำคำ	น้ำหนัก
-----------------	-------	-------	---------

จากตัวอย่างข้างต้นปรากฏว่า ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 คำว่า “น้ำใจ” หมายถึง “ใจแท้ๆ, ใจจริง, ความรู้สึกนึกคิดจริงๆ, ความจริงใจ, นิสัยใจคอ, ความเอื้ออาทร” คำว่า “น้ำคำ” หมายความว่า “คำพูด, ถ้อยคำสำนวน” และคำว่า “น้ำหนัก” หมายถึง “ความหนักของสิ่งต่างๆ, ความสำคัญ เหตุผล หรือพยานหลักฐาน เป็นต้น ที่ควรแก่การเชื่อถือ หรือที่จูงใจให้เชื่อถือ”

จากข้างต้นแสดงให้เห็นว่าคำที่ปรากฏในตัวอย่างไม่มีค่าความหมายเหมือนหน่วยคำที่ประกอบ โดยคำว่า “น้ำ” ไม่มีลักษณะที่เป็นของเหลว หรือลักษณะที่เป็นน้ำ รวมถึงยังมีความหมายที่แตกต่างจากความหมายของหน่วยคำที่ประกอบ ซึ่งเป็นคำที่มีคุณสมบัติที่ถือว่าเป็นสาระของสิ่งที่กล่าวถึง

7.2 การจำแนกความหมายของคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ”

จากการวิเคราะห์ความหมายของคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ผู้วิจัยได้จำแนกความหมายออกเป็น 7 ประเภท ได้แก่ คำที่มีความหมายเกี่ยวกับอาหารการกิน คำที่มีความหมายเกี่ยวกับยา คำที่มีความหมายเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ คำที่มีความหมายเกี่ยวกับของเหลวของร่างกาย คำที่มีความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติและปรากฏการณ์ธรรมชาติ คำที่มีความหมายเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์และความเชื่อ และคำที่มีความหมายเกี่ยวกับคุณสมบัติที่ถือว่าเป็นสาระของสิ่งที่กล่าวถึง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบทางความหมายของคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” แต่ละคำ ซึ่งคำแต่ละประเภทยุ่่นล้วนมีลักษณะร่วมกันในวิถีชีวิตของคนไทย และสังคมไทย อีกทั้งคำแต่ละประเภทยุ่่นมีความหมายเกี่ยวกับการดำรงชีวิตของคนไทยในทุกๆด้าน รวมทั้งยังแสดงให้เห็นภูมิประเทศ ดินฟ้าอากาศ และสิ่งแวดล้อมอีกด้วย ดังนี้

7.2.1. คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับอาหารการกิน

คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับอาหารการกิน หมายถึง คำที่มีความหมายเกี่ยวกับอาหาร และเครื่องดื่ม หรือของบริโภคประกอบอาหารและเครื่องดื่ม ได้แก่

7.2.1.1 คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับอาหาร ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง น้ำตบ น้ำเงี้ยว

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า คำว่า “น้ำตบ” หมายถึง “ชื่ออาหารชนิดหนึ่ง ใช้ต้บวุ้นหรือควายสับให้ละเอียด คลุกข้าวสุก เกลือ และเครื่องปรุง ขยำให้เข้ากันแล้วยัดในไส้หมู” ส่วนคำว่า “น้ำเงี้ยว” หมายถึง “ชื่อแกงชนิดหนึ่ง ใช้หมูสับผัดกับเครื่องแกงมีหอม กระเทียม ตะไคร้ พริกแห้ง ถั่วเน่า เป็นต้น ต้มกับน้ำต้มกระดูกหมู ใต้ออกจี่ว มะเจือเทศ เลือดหมู น้ำแกงมีรสเค็ม เผ็ดน้อย กินกับขนมจีน” โดยคำที่ปรากฏในตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า “น้ำตบ” เป็นอาหารพื้นเมืองของภาคอีสาน ซึ่งเป็นอาหารล้านนาเก่าแก่ชนิดหนึ่ง จากคำว่า “น้ำตบ” สามารถพิสูจน์ได้ว่า คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับอาหารปรากฏในภาษาไทยมานานแล้ว นอกจากนี้ คำว่า “น้ำเงี้ยว” มีความหมายที่เป็นแกงชนิดหนึ่ง ซึ่งเป็นอาหารชนิดหนึ่งปรากฏในอาหารไทยด้วย ดังนั้น คำว่า “น้ำเงี้ยว” ซึ่งเป็นคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” จึงมีความหมายเกี่ยวกับอาหารเช่นเดียวกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า “น้ำ” มีความสำคัญต่ออาหารไทยเป็นอย่างมาก

7.2.1.2 คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับเครื่องปรุงอาหาร ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง น้ำกะทิ น้ำเชื่อม น้ำจิ้ม

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า คำที่มีคำขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับเครื่องปรุงอาหาร ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถานได้ระบุว่า “น้ำกะทิ” หมายถึง “น้ำที่คั้นออกจากมะพร้าวขูด , น้ำที่คั้นจากมะพร้าวขูดที่ผสมน้ำตาลปีกกินกับข้าวเหนียวหรือลอดช่องเป็นต้น ” “น้ำเชื่อม” หมายถึง “น้ำตาลทรายผสมน้ำตั้งไฟจนละลาย ใช้ใส่ขนม” และ “น้ำจิ้ม” หมายถึง “เครื่องจิ้มลักษณะเป็นน้ำใสหรือข้น โดยมากมีรสเปรี้ยวเค็มหวาน ใช้จิ้มรสอาหาร” จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า “น้ำกะทิ” “น้ำเชื่อม” และ “น้ำจิ้ม” เป็นเครื่องปรุงที่สำคัญในอาหารไทย โดยสามารถปรุงรสของอาหารหลายชนิด ซึ่งเครื่องปรุงเหล่านี้ไม่สามารถบริโภคได้ โดยต้องบริโภค

ประกอบกับอาหาร ตัวอย่างที่ยกมาจึงแสดงให้เห็นว่า คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ไม่เพียงแต่มีคำที่มีความหมายเกี่ยวกับอาหารเท่านั้น แต่ยังมีคำที่มีความหมายเกี่ยวกับเครื่องปรุงอาหารอีกด้วย

7.2.1.3. คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับเครื่องดื่ม ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง น้ำขาว น้ำอ้อยคั้น น้ำจิ้ม

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับเครื่องดื่ม ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ระบุว่า “น้ำขาว” หมายถึง “น้ำเมฆชนิดหนึ่งทำด้วยข้าวเหนียวนึ่งคลุกกับแป้งเหล้า ซึ่งเป็นเชื้อหมักไว้จนมีน้ำขุ่นขาว” ส่วนคำว่า “น้ำอ้อยคั้น” หมายถึง “เครื่องดื่มที่ผสมน้ำตาล หรือน้ำผลไม้ มีแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ละลายอยู่โดยใช้ความดัน” และคำว่า “น้ำจิ้ม” หมายความว่า “เหล้า” จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า เนื่องจาก เครื่องดื่มเป็นของบริโภคที่สำคัญ มักจะบริโภคพร้อมกับอาหาร จึงพบคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับเครื่องดื่มเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ ประเทศไทยเป็นประเทศที่อยู่ในเขตร้อน เครื่องดื่มจึงเป็นของบริโภคที่สำคัญและจำเป็นสำหรับคนไทย เพื่อคลายความร้อนอีกด้วย

7.2.1.4. คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับของบริโภคประกอบเครื่องดื่ม ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง น้ำแข็งเปล่า

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า คำว่า “น้ำแข็งเปล่า” หมายถึง “น้ำแข็งก้อนเล็กๆ ใส่แก้วเป็นต้นใส่น้ำหรือน้ำชา” จากคำอธิบายในพจนานุกรมแสดงให้เห็นว่า คำว่า “น้ำแข็งเปล่า” เป็นคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับของบริโภคประกอบเครื่องดื่ม ซึ่งในคำอธิบายในพจนานุกรมกล่าวไว้ว่า “ใส่น้ำหรือใส่น้ำชา” จึงแสดงให้เห็นว่า “น้ำแข็งเปล่า” ไม่ใช่ของบริโภคที่สามารถบริโภคโดยลำพังได้ แต่อาจต้องบริโภคพร้อมกับเครื่องดื่ม เช่น “น้ำ” หรือ “น้ำชา” เป็นต้น

7.2.2. คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับยา

คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับยา หมายถึง คำที่มีความหมายเกี่ยวกับสิ่งป้องกันรักษาโรค หรือสิ่งที่บำรุงร่างกายต่างๆ ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างน้ำกระสายน้ำเกลือ

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ได้กล่าวไว้ว่า “น้ำใช้เป็นเครื่องแทรกยาไทย” และคำว่า “น้ำเกลือ” หมายความว่า “น้ำที่มีเกลือโซเดียมคลอไรด์ละลายอยู่ สำหรับฉีดเข้าหลอดเลือดดำ” ดังนั้น คำที่ปรากฏในตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า คำว่า “น้ำกระสาย” และคำว่า “น้ำเกลือ” เป็นคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับยา โดย “น้ำกระสาย” คือ น้ำใช้เป็นเครื่องแทรกยา ในบริบทนี้ “ยา” หมายถึง “สิ่งที่ป้องกันรักษาโรค” ซึ่ง “น้ำกระสาย” เป็นส่วนประกอบสิ่งที่รักษาโรคของมนุษย์ อย่างไรก็ตาม คำว่า “น้ำเกลือ” เป็นเนื้อสารประกอบด้วย “น้ำ” และ “เกลือโซเดียมคลอไรด์” ซึ่งเป็นสารอาหารที่จำเป็นสำหรับมนุษย์ เพื่อที่จะสามารถบำรุงร่างกายของมนุษย์ ตัวอย่างที่ยกมาสะท้อนให้เห็นว่า “น้ำ” ก็เป็นส่วนประกอบที่สำคัญสำหรับยาบางชนิด ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์ นอกจากนี้ ยังแสดงให้เห็นว่า คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ข้างต้นเป็นคำที่มีความหมายไม่เพียงเกี่ยวกับอาหารการกินเท่านั้น แต่ยังมีคำที่มีความหมายเกี่ยวกับยาอีกด้วย

7.2.3. คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้

คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หมายถึง คำที่มีความหมายว่า เป็นสิ่งที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อประโยชน์ได้ ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างน้ำคาวปลาน้ำข้าวข้าว

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 ได้กล่าวไว้ว่า คำว่า “น้ำคาวปลา” หมายถึง “น้ำล้างปลาที่มีเมือกและเลือดติด ใช้รดต้นไม้ให้งาม” และคำว่า “น้ำข้าวข้าว” หมายถึง “น้ำที่ล้างข้าวสารให้สะอาดเมื่อก่อนหุง” ในตัวอย่างปรากฏว่า คำว่า “น้ำคาวปลา” เป็นน้ำที่ล้างปลา และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ โดยใช้รดต้นไม้เพื่อให้งาม ถือเป็นปุ๋ยชนิดหนึ่งที่บำรุงต้นไม้ ส่วนคำว่า “น้ำข้าวข้าว” มีความหมายว่า เป็นน้ำที่ล้างข้าวสารให้สะอาด ซึ่งในพจนานุกรมไม่ได้ระบุการประยุกต์ใช้ของ “น้ำข้าวข้าว” แต่อย่างไรก็ตาม น้ำข้าวข้าวอาจนำไปประยุกต์ใช้ได้เช่นกัน โดยน้ำข้าวข้าวสามารถนำไปใช้สระผม เพื่อบำรุงเส้นผมให้แข็งแรงได้ ด้วยเหตุดังกล่าว จึงแสดงให้เห็นว่า

“น้ำ” เป็นสิ่งสะอาด ซึ่งสามารถนำไปล้างสิ่งของต่างๆ ให้สะอาดได้ด้วย นอกเหนือจากน้ำเป็นสิ่งสะอาดแล้ว ยังนำไปประยุกต์ใช้เพื่อประโยชน์ได้อีกด้วย ดังตัวอย่าง “น้ำควาปลา” และ “น้ำชาข้าว” ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อประโยชน์ได้นั่นเอง

7.2.4. คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับของเหลวของร่างกาย

คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับของเหลวของร่างกายหมายถึง คำที่มีความหมายที่ว่า ของเหลวที่เกิดจากอวัยวะต่างๆของร่างกาย ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างน้ำตา น้ำดี น้ำลาย

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับของเหลวของร่างกาย ซึ่งพจนานุกรม ฉบับ ราชบัณฑิตยสถาน ได้กล่าวไว้ว่า คำว่า “น้ำตา” หมายถึง “น้ำที่ไหลออกจากนัยน์ตา” คำว่า “น้ำดี” หมายถึง “ของเหลวสีเขียวสร้างจากตับแล้วเก็บไว้ในถุงน้ำดี มีหน้าที่ทำให้ไขมันขนาดใหญ่แตกเป็นก้อนเล็กๆ เพื่อให้เอนไซม์สามารถย่อยได้ง่ายขึ้น” และคำว่า “น้ำลาย” หมายความว่า “น้ำที่หลั่งออกจากต่อมน้ำลาย และต่อมเมือกในปากช่วยย่อยอาหารจำพวกแป้ง” จากตัวอย่างปรากฏว่า ในภาษาไทย ของเหลวของร่างกายได้ถูกมองเป็น “น้ำ” ซึ่งสอดคล้องกับมโนทัศน์ในอดีต โดยโบราณถือว่า น้ำคือธาตุ 1 ในธาตุ 4 คือ ดิน น้ำ ไฟ ลม (พจนานุกรม ฉบับ ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554, น.625) ดังนั้น น้ำจึงเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของสัตว์ และสรรพสิ่งต่างๆ รวมทั้งร่างกายด้วย ด้วยเหตุดังกล่าว คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” จึงได้ปรากฏในภาษาไทยซึ่งมีจำนวนมากทีเดียว

7.2.5. คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติ และปรากฏการณ์ธรรมชาติ

คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติ และปรากฏการณ์ธรรมชาติ หมายถึง น้ำที่ปรากฏในสภาพแวดล้อมธรรมชาติ หรือเกิดจากปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ตัวอย่างเช่น

7.2.5.1. คำที่มีความหมายว่า เป็นน้ำที่ปรากฏในแวดล้อมธรรมชาติ ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง น้ำเค็ม น้ำตกร น้ำใต้ดิน น้ำป่า

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายว่า เป็นน้ำปรากฏในสภาพแวดล้อมธรรมชาติ พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ได้ระบุว่า คำว่า “น้ำเค็ม” หมายถึง “น้ำทะเล เช่น สัตว์น้ำเค็ม, น้ำที่มีรสเค็ม” คำว่า “น้ำตกร” หมายถึง “น้ำที่จั่งอยู่บนเขาตกลงมาที่หน้าผา , เรียกน้ำที่ทำให้ตกลงมาในลักษณะเช่นนั้น” “น้ำใต้ดิน” หมายถึง “น้ำฝนที่ตกลงมาสู่พื้นดินแล้วไหลซึมไปรวมอยู่ใต้ดิน” และ “น้ำป่า” หมายถึง “น้ำที่เกิดท่วมในที่ต่ำโดยฉับพลันทันทีและไหลลดลงอย่างรวดเร็ว เกิดจากฝนตกชุกในที่สูงบริเวณเทือกเขาหรือในป่า เมื่อสะสมไว้มีปริมาณมากขึ้นก็จะไหลบ่าสู่ที่ต่ำ” จากตัวอย่างปรากฏว่า ในภาษาไทยปัจจุบัน คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายที่เกี่ยวกับธรรมชาติมีจำนวนมาก เหตุที่เป็นเช่นนี้ เป็นเพราะประเทศไทยเป็นประเทศเขตร้อน ซึ่งตั้งอยู่ดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ และมีทรัพยากรน้ำมากพอสมควร นอกจากนี้สังคมไทยเป็นสังคมเกษตรกรรม ซึ่งคนไทยได้ดำรงชีวิต และตั้งที่อยู่ถิ่นฐานที่แหล่งน้ำตั้งแต่อดีตด้วยเหตุดังกล่าว “น้ำ” โดยเฉพาะ “น้ำธรรมชาติ” จึงมีความสำคัญต่อคนไทย และสังคมไทยเป็นอย่างมาก

7.2.5.2. คำที่มีความหมายที่เกี่ยวกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง น้ำค้าง น้ำค้างแข็ง

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 ได้กล่าวไว้ว่า คำว่า “น้ำค้าง” หมายถึง “ไอน้ำในอากาศที่ถูกความเย็นแล้วหยาดลงมาก้างบนใบไม้ใบหญ้าเป็นต้นในเวลากลางคืนหรือเช้ามืด” และคำว่า “น้ำค้างแข็ง” หมายถึง “น้ำค้างที่แข็งตัวอยู่ตามต้นไม้อาบน้ำ เมื่ออุณหภูมิผิวหน้าของพื้นดินต่ำกว่า 0 องศาเซลเซียส” จากตัวอย่างปรากฏว่า คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” มีความหมายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ ซึ่งมีความหมายกล่าวถึงปรากฏการณ์ธรรมชาติที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสถานะของน้ำตามฤดูกาล และอุณหภูมิ โดย “น้ำค้าง” ปรากฏในเวลากลางคืนและเช้ามืดในช่วงอากาศเย็น และ “น้ำค้างแข็ง” ปรากฏในอากาศที่อุณหภูมิผิวหน้าของพื้นดินต่ำกว่า 0 องศาเซลเซียส ตัวอย่างที่ยกมาจึงแสดงให้เห็นว่า คนไทย และสังคมไทยมีความผูกพันกับธรรมชาติอย่างใกล้ชิด

7.2.6. คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์และความเชื่อ

คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์และความเชื่อ หมายถึง คำที่มีความหมายเกี่ยวกับสิ่งที่เหนือธรรมชาติ และมีความศักดิ์สิทธิ์ และเชื่อมโยงกับความเชื่อทางศาสนา ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง น้ำพระพิพัฒน์สัตยา น้ำพระพุทธรมนต์

จากตัวอย่างที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ได้กล่าวไว้ว่า คำว่า “น้ำพระพิพัฒน์สัตยา” หมายถึง “น้ำศักดิ์สิทธิ์ที่ดื่มในเวลาถวายสัตย์ต่อพระมหากษัตริย์” และ คำว่า “น้ำพระพุทธรมนต์” หมายถึง “น้ำที่เข้าพิธีทางพระพุทธศาสนาเพื่อให้อาบ กิน หรือประพรมเป็นต้น ถือกันว่าเป็นมงคล” ดังนั้นตัวอย่างจึงสะท้อนให้เห็นว่า ในทัศนคติของคนไทย น้ำเป็นเป็นสิ่งบริสุทธิ ซึ่งสามารถเป็นสิ่งที่ประกอบพิธีอันมีความศักดิ์สิทธิ์ และมงคลได้ นอกจากนี้ คำว่า “น้ำพระพิพัฒน์สัตยา” ได้ปรากฏว่า คนในสังคมไทยมีทัศนคติที่ว่า ต้องมีความซื่อสัตย์ และความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ในขณะเดียวกัน คำว่า “น้ำพระพุทธรมนต์” ได้แสดงให้เห็นว่า คนไทยนับถือและมีความเชื่อทางพระพุทธศาสนา ซึ่งถือเป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของคนในสังคมไทย

7.2.7. คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับคุณสมบัติที่ถือว่าเป็นสาระของสิ่งที่กล่าวถึง

คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับคุณสมบัติที่ถือว่าเป็นสาระของสิ่งที่กล่าวถึงหมายถึง คำที่มีคุณสมบัติ เพื่อที่จะเน้นย้ำน้ำหนักความหมายของสิ่งที่กล่าวถึงโดยปริยายจากคุณสมบัติของคำว่า “น้ำ” ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง น้ำคำ น้ำใจ น้ำหนัก

จากตัวอย่างที่ยกมาแสดงให้เห็นว่า ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 ได้กล่าวไว้ว่า คำว่า “น้ำคำ” หมายถึง “คำพูด, ถ้อยคำสำนวน” น้ำใจ หมายถึง “ใจแท้ๆ, ใจจริง, ความรู้สึก

นึกคิดจริงๆ, ความจริงใจ, นิสัยใจคอ, ความเอื้ออาทร” และคำว่า “น้ำหนัก” หมายถึง “ความหนักของสิ่งต่างๆ, ความสำคัญ เหตุผล หรือพยานหลักฐาน เป็นต้น ที่ควรแก่การเชื่อถือ หรือที่จูงใจให้เชื่อถือ” เมื่อวิเคราะห์คำจากตัวอย่างที่ยกมาปรากฏว่า คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ประกอบด้วยคำว่า “น้ำ” และหน่วยคำอื่นๆ เมื่อผู้วิจัยสังเกตคำเหล่านี้เห็นว่า หน่วยคำอื่นเมื่อมีคำว่า “น้ำ” ประกอบด้วย คำใหม่ที่เกิดขึ้นมามีความหมายมากกว่าเดิม เช่น คำว่า “น้ำคำ” ประกอบด้วยคำว่า “น้ำ” กับ “คำ” และคำว่า “คำ” ในบริบทนี้หมายถึง “คำศัพท์” อย่างไรก็ตาม เมื่อมีคำว่า “น้ำ” เข้ามานำหน้า คำว่า “น้ำคำ” จึงหมายถึง “คำพูด, ถ้อยคำสำนวน” ซึ่งได้เพิ่มความหมายมากกว่าเดิม คำว่า “น้ำใจ” ก็มีลักษณะเช่นเดียวกัน คือ เมื่อพูดถึงคำว่า “ใจ” คำเดียว อาจหมายถึงอวัยวะประเภหนึ่งของร่างกาย เมื่อเพิ่มคำว่า “น้ำ” เข้าไป ความหมายของคำเดิมได้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งแปลว่า “ใจแท้ๆ, ใจจริง, ความรู้สึกนึกคิดจริงๆ, ความจริงใจ, นิสัยใจคอ, ความเอื้ออาทร” อีกทั้งยังเพิ่มความหมายในเชิงบวกด้วย

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้นปรากฏว่า คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่รวบรวมมาในการศึกษาคครั้งนี้สามารถได้จำแนกเป็น 7 ประเภท ได้แก่ คำที่มีความหมายเกี่ยวกับอาหารการกิน คำที่มีความหมายเกี่ยวกับยา คำที่มีความหมายเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ คำที่มีความหมายเกี่ยวกับของเหลวของร่างกาย คำที่มีความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติและปรากฏการณ์ธรรมชาติ คำที่มีความหมายเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์และความเชื่อ และคำที่มีความหมายเกี่ยวกับคุณสมบัติที่ถือว่าเป็นสาระของสิ่งที่กล่าวถึง เมื่อสังเกตผลการวิเคราะห์ปรากฏได้ว่า คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” มีความหมายแตกต่างกัน และอาจสะท้อนทัศนคติ และค่านิยมที่แตกต่างกันด้วย นอกจากนี้ คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ของแต่ละประเภทมีจำนวนที่ไม่เท่ากันอีกด้วย ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงจัดตารางสถิติคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” แต่ละประเภทที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เพื่อให้เห็นความแตกต่าง ดังนี้

ตารางสถิติคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” แต่ละประเภทที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน

พ.ศ. 2554

ประเภท		จำนวน	%
คำที่มีความหมายเกี่ยวกับอาหารการกิน	คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับอาหาร	13	12.50
	คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า	18	17.31

	“น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับเครื่องปรุงอาหาร		
	คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับเครื่องดื่ม	6	5.80
	คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับของบริโภคประกอบเครื่องดื่ม	3	2.88
คำที่มีความหมายเกี่ยวกับยา		2	1.92
คำที่มีความหมายเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้		23	22.12
คำที่มีความหมายเกี่ยวกับของเหลวของร่างกาย		9	8.65
คำที่มีความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติและปรากฏการณ์ธรรมชาติ	คำที่มีความหมายว่าเป็นน้ำที่ปรากฏในสภาพแวดล้อมธรรมชาติ	15	14.42
	คำที่มีความหมายที่เกี่ยวกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ	4	3.85
คำที่มีความหมายเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์และความเชื่อ		4	3.85
คำที่มีความหมายเกี่ยวกับคุณสมบัติที่ถือว่าเป็นสาระของสิ่งที่กล่าวถึง		10	9.62

หมายเหตุ : บางคำสามารถจำแนกความหมายได้ในหลายประเภท

จากตารางข้างต้นปรากฏได้ว่า คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” แต่ละประเภทที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 มีจำนวนไม่เท่ากัน ซึ่งจากตารางสถิติจะเห็นได้ชัดว่า คำที่มีความหมายเกี่ยวกับอาหารการกินพบมากที่สุด โดยพบทั้งหมด 40 คำ รองลงมาคือคำที่มีความหมายเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้พบทั้งหมด 23 คำ คิดเป็น 22.12% อันดับที่ 3 คือ คำที่มี

ความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติและปรากฏการณ์ธรรมชาติ พบทั้งหมด 19 คำ ดังนี้ จึงแสดงให้เห็นว่า คำที่มีความหมายเกี่ยวกับอาหารการกิน การประยุกต์ใช้ และธรรมชาติพบได้จำนวนมากที่สุด ดังนั้น จึงอาจแสดงให้เห็นว่าอาหารการกิน การประยุกต์ใช้ และธรรมชาติ นั้นเป็นปัจจัยที่สำคัญสำหรับการดำรงชีวิตของคนไทย ดังนั้นจึงสะท้อนให้เห็นว่า “น้ำ” มีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของคนไทยอย่างใกล้ชิด และยังผูกพันกับการดำรงชีวิตของคนไทยอย่างแนบแน่น

7.3 ค่านิยมที่สะท้อนจากคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ”

ไพฑูริย์ เครือแก้ว (2506, น.6) ได้กล่าวถึงความหมายของค่านิยมไว้ว่า “ค่านิยม หมายถึง สิ่งที่คุณปรารถนาที่จะได้ ปรารถนาที่จะเป็น หรือกลับกลายมาเป็น เป็นสิ่งที่คุณถือว่าเป็นสิ่งบังคับ ควรปฏิบัติ เป็นสิ่งที่คุณบูชายกย่อง และมีความสุขที่จะได้เห็น ได้ฟัง ได้เป็นเจ้าของ ค่านิยมของสังคม จึงเป็นวิถีของการจัดรูปแบบความประพฤติที่มีความหมายต่อบุคคล และเป็นแบบฉบับของความคิดที่ฝังแน่นสำหรับยึดถือในการปฏิบัติตัวของคนในสังคม”

ดังนั้น “ค่านิยม” จึงอาจหมายถึง สิ่งที่คุณคิดหรือสังคมยึดถือเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจ และกำหนด การกระทำของตนเอง ซึ่งเมื่อศึกษาความหมายของคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ผู้วิจัยพบว่า ปรากฏค่านิยมที่สะท้อนจากคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” 4 ประการ ได้แก่ ค่านิยมรักพระมหากษัตริย์ ค่านิยมดำรงชีวิตอยู่กับธรรมชาติ ค่านิยมความเชื่อทางพระพุทธศาสนา และค่านิยมเทิดทูนความเพียร ความอดทนดังนี้

7.3.1 ค่านิยมรักพระมหากษัตริย์

ประเทศไทยเป็นประเทศมีระบอบการปกครองเป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ความรักและความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์จึงมีความสำคัญยิ่ง ถึงแม้ว่า กษัตริย์ไทยไม่ได้ปกครองประเทศแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์อย่างเมื่อก่อน แต่ก็ยังเป็นพระมิ่งขวัญ และเป็นที่ร่วมใจของประชาชนชาวไทยทุกคน นอกจากนี้พระมหากษัตริย์องค์ปัจจุบัน ทรงพัฒนา ประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองในทุกด้าน โดยเฉพาะพระราชกรณียกิจที่พระมหากษัตริย์ ทรงปฏิบัติจะเป็นเพื่อประโยชน์ของประชาชน ด้วยเหตุดังกล่าว ความรักพระมหากษัตริย์จึงเป็นค่านิยมที่สำคัญ ของคนไทย

จากการศึกษาคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่แสดงค่านิยมรักพระมหากษัตริย์ เช่นคำว่า “น้ำพระพิพัฒน์สัตยา” อันเป็นน้ำศักดิ์สิทธิ์ที่ใช้ดื่มในเวลาถวายสัตย์ต่อมหากษัตริย์ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความซื่อสัตย์ และความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ และต่อพระมหากษัตริย์

7.3.2 ค่านิยมดำรงชีวิตอยู่กับธรรมชาติ

มนุษย์ย่อมมีความผูกพันอยู่กับธรรมชาติในตลอดทั้งชีวิต ไม่ว่าจะมนุษย์จะกระทำสิ่งใด ส่วนใหญ่ก็มักจะเกี่ยวข้องกับธรรมชาติ โดยเฉพาะสิ่งแวดล้อมรอบตัว ทรัพยากรธรรมชาติ น้ำจึงเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดสำหรับมนุษย์ โดยเฉพาะคนไทย เนื่องจากคนไทยดำรงชีวิตกับแม่น้ำลำคลองอย่างใกล้ชิด ซึ่งน้ำกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคนไทย และสังคมไทย ดังนั้นจากคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ปรากฏได้ว่า คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่มีความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติมีจำนวนมากเช่น “น้ำป่า” “น้ำใต้ดิน” และ “น้ำเค็ม” เป็นต้น ซึ่งสะท้อนให้เห็นค่านิยมดำรงชีวิตอยู่กับธรรมชาติของคนไทย

7.3.3 ค่านิยมความเชื่อทางพระพุทธศาสนา

คนไทยส่วนใหญ่นับถือพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาจึงถือเป็นปรัชญาที่สั่งสอน เพื่อให้คนมีจิตใจดี และดำรงชีวิตอย่างมีสติ ในพระพุทธศาสนา จึงมีการจัดพิธีต่างๆ เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิดทางพระพุทธศาสนา นอกจากนี้ พิธีต่างๆยังเป็นงานอันมีความศักดิ์สิทธิ์และความมงคล เพื่อที่จะแสดงความเคารพต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในพระพุทธศาสนา และความปรารถนาในความเชื่อด้วย คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่สะท้อนให้เห็นค่านิยมความเชื่อทางพระพุทธศาสนาเช่น “น้ำพระพุทธรมนต์” โดยมีความหมายว่าเป็นน้ำที่ศักดิ์สิทธิ์ประกอบพิธีในพระพุทธศาสนา ซึ่งโดยคนในสังคมมีความเชื่อว่าน้ำพระพุทธรมนต์เป็นน้ำศักดิ์สิทธิ์ที่ทำให้ชีวิตเกิดความสุขสิริมงคล ดังนั้นคำดังกล่าวจึงอาจสะท้อนให้เห็นค่านิยมความเชื่อทางพระพุทธศาสนาตนเอง

7.3.4 ค่านิยมเทิดทูนความเพียรความอดทน

ค่านิยมหนึ่งที่มีในสังคมไทย คือ เทิดทูนความเพียรและความอดทน ความเพียร และความอดทนเป็นคุณสมบัติอันมีค่า และเป็นสัจภาพที่สำคัญสำหรับคนไทย และสังคม ซึ่งเป็นวิถีทางที่ทำให้มนุษย์สามารถประสบความสำเร็จได้ ด้วยเหตุดังกล่าว ในสังคมไทยจึงเทิดทูนและยกย่องความ

เพียรและความอดทนเป็นอย่างยิ่งทีเดียว คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” มีคำที่สะท้อนค่านิยมความเพียรและความอดทนด้วย เช่น คำว่า “น้ำอคน้ำทน” ซึ่งความหมายว่า ความอดทน อันเป็นคุณลักษณะหรือคุณสมบัติอย่างหนึ่งที่คนในสังคมไทยพึงมี เพื่อให้ชีวิตของตนประสบความสำเร็จทั้งในอาชีพการงาน หรือชีวิตความเป็นอยู่ต่างๆ ดังนั้นคำดังกล่าวจึงอาจสะท้อนให้เห็นคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่าน้ำได้ค่านิยมเทิดทูนความเพียรความอดทนด้วย

8.สรุปผลการศึกษา

งานวิจัย “การศึกษาคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า ‘น้ำ’ ที่สัมพันธ์กับวัฒนธรรมไทย” มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1. เพื่อศึกษาลักษณะความหมายในการสร้างคำของคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” 2. เพื่อศึกษาการจำแนกประเภทของคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ตามเกณฑ์ความหมายและ 3. เพื่อศึกษาทัศนคติและค่านิยมที่สะท้อนจากคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” โดยเก็บข้อมูลคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ที่ปรากฏในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 โดยปรากฏคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ทั้งหมด 189 คำ เมื่อคัดเลือกคำที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้คัดเลือกคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” จากพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 โดยได้คัดเลือกคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ทั้งหมด 104 ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

เมื่อศึกษาองค์ประกอบทางความหมายของคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” แต่ละคำแล้ว ผู้วิจัยได้พบลักษณะความหมายในการสร้างคำ 3 ประการ ได้แก่ การสร้างคำด้วยหน่วยคำที่มีความหมายโดยตรง เช่น “น้ำพริก” การสร้างคำด้วยหน่วยคำที่มีความหมายเชิงเปรียบเทียบ เช่น “น้ำเค็ม” และการสร้างคำที่เกิดความหมายใหม่ เช่น “น้ำใจ” เป็นต้นต่อจากนั้น ผู้วิจัยจึงได้จำแนกประเภทของคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ตามเกณฑ์ความหมาย จากผลการศึกษาปรากฏว่าคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” จำแนกได้เป็น 7 ประเภท ได้แก่ คำที่มีความหมายเกี่ยวกับอาหารการกิน เช่น “น้ำส้ม” คำที่มีความหมายเกี่ยวกับยา เช่น “น้ำเกลือ” คำที่มีความหมายเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ เช่น “น้ำชาข้าว” คำที่มีความหมายเกี่ยวกับของเหลวของร่างกาย เช่น “น้ำดี” คำที่มีความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติและปรากฏการณ์ธรรมชาติ เช่น “น้ำเค็ม” คำที่มีความหมายเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์และความเชื่อ เช่น “น้ำพระพิพัฒน์สัตยา” และคำที่มีความหมายเกี่ยวกับคุณสมบัติที่ถือว่าเป็นสาระของสิ่งที่กล่าวถึง เช่น “น้ำใจ”

จากข้างต้นจึงแสดงให้เห็นว่าคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” มีหลากหลายประเภทซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จากตารางสถิติได้ปรากฏว่า คำที่มีความหมายเกี่ยวกับอาหารการกินพบเป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ คำที่มีความหมายเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ และคำที่มีความหมาย

เกี่ยวกับธรรมชาติและปรากฏการณ์ธรรมชาติ เหตุที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะ“น้ำ” มีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของคนไทยอย่างใกล้ชิด และผูกพันกับการดำรงชีวิตของคนไทยอย่างแนบแน่น “น้ำ” จึงมีความสัมพันธ์กับอาหารการกิน การประยุกต์ใช้ และธรรมชาติเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ จากค่านิยมที่สะท้อนจากคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” ปรากฏได้ว่า ค่านิยมที่สะท้อนจากคำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” มี 4 ประการ ได้แก่ ค่านิยมรักพระมหากษัตริย์ ค่านิยมดำรงชีวิตอยู่กับธรรมชาติ ค่านิยมความเชื่อทางพระพุทธศาสนา และค่านิยมเทิดทูนความเพียรความอดทน ดังนั้นจากทั้งหมดนี้จึงแสดงให้เห็นว่า คำที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “น้ำ” สามารถสะท้อนความคิด ทศนคติ และค่านิยมของคนไทยได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้เช่นกัน

รายการอ้างอิง

หนังสือ

- อุปกิตศิลปสาร,พระยา.(2522).*หลักภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- นววรรณ พันธุมเมธา.(2554).*ไวยากรณ์ไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 6).กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554*. (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์.(2541).*ภาษาศาสตร์สังคม*. (พิมพ์ครั้งที่ 2) .กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์.(2549).*กว่าจะเป็นนักภาษาศาสตร์*.กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิทยานิพนธ์

- มนสิการ เสงสุวรรณ.(2550).*คำเรียกประเภทพืชของคนไทยในชุมชนวัดสวนแก้ว ต.บางเลน อ.บาง
ใหญ่ จ.นนทบุรี: การศึกษาในอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์.สาขาวิชาภาษาศาสตร์.ภาควิชา
ภาษาศาสตร์.คณะอักษรศาสตร์.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- อำนาจ ปีกษาสุข.(2550).*การศึกษาการตั้งชื่อนามฉายาของพระสงฆ์ไทย.สาขาวิชาภาษาไทย.
ภาควิชาภาษาไทย.บัณฑิตวิทยาลัย.มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- วิราพร หงส์เวียงจันทร์.(2556).*การศึกษาคำศัพท์เกี่ยวกับการประกอบอาหารของชาวไทยที่จังหวัด
พะเยา.สาขาวิชาภาษาไทย.ภาควิชาภาษาไทย.คณะศิลปศาสตร์.มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.*